

სარესურსო პოტენციალის ნეონდუსტრიული პარადიგმა

გივი თალაკვაძე

საქართველოს ტექნიკური უნივერსიტეტის გამოყენებითი ანალიტიკისა და პროგნოსტიკის ცენტრის ხელმძღვანელი, ი. ჟორდანიას სახ. საქართველოს საწარმოო ძალებისა და ბუნებრივი რესურსების მემწაველი ცენტრის განყოფილების გამგე, givitala@yahoo.com

გიორგი თალაკვაძე

ს/ს „გეორესურსის“ დირექტორი
gtala@mail.ru

საკვანძო სიტყვები: ნეონდუსტრიული ეტაპი; ინტეგრალური რესურსები; აჩქარებული რეჟიმები; ორიენტაციის ალგორითმები; ურთიერთობათა მწვავე სტადია.

J.E.L. classification: A1, Q2, Q3

DOI: <https://doi.org/10.52244/ep.2022.24.10>

ციტირებისთვის: თალაკვაძე გივი, თალაკვაძე გიორგი (2022) სარესურსო პოტენციალის ნეონდუსტრიული პარადიგმა. ეკონომიკური პროფილი. ტ. 17, 2(24), გვ. 66–73. DOI: <https://doi.org/10.52244/ep.2022.24.10>

ანოტაცია. მე-20 და 21-ე საუკუნეების მიჯნაზე იწყება იმის აღიარება, რომ კაცობრიობის აწმყო და მომავალი ინტეგრალური რესურსების არა მარტო ფლობაზე, არამედ და უმთავრესად მათი რაციონალური გამოყენებისა და ოპტიმალური მართვის სისტემების ეფექტიანობაზეა დამოკიდებული. გაჩნდა სრულიად რეალური შესაძლებლობები ადამიანთა საცხოვრებელ პირობებზე არა მხოლოდ სამხედრო-პოლიტიკური და ეკონომიკური ბერკეტებით, არამედ ინტელექტუალური რესურსების გამოყენებით შექმნილი მაღალი ტექნოლოგიებით ზემოქმედებისა. უფრო მეტიც: დღევანდელმა ტექნოლოგიურმა მიღწევებმა ადამიანთა ქცევის ალგორითმების ჩამოყალიბებაზე გავლენის მოხდენის და მისი გარკვეული ინტერესების რეალიზაციას დაქვემდებარებულ ჩარჩოებში მოქცევის რეალური შესაძლებლობაც წარმოშვა.

ნაშრომში ხაზგასმულია, რომ ამ პირობებში განსაკუთრებული ყურადღება და ძალისხმევაა საჭირო ყოველი ქვეყნისათვის მხოლოდ მისთვის გამოსადეგი განვითარების მაქსიმალურად

კონკრეტიზირებულ მოქმედებათა პროგრამის ჩამოყალიბებასა და რეალიზაციისათვის. ასეთი პროგრამების საკვანძო საკითხია ქვეყნის განვითარების პრიორიტეტები განსაზღვრა და მათი რეალიზაციის უზრუნველყოფელი ინტეგრალური რესურსების მართვისა და გამოყენების ოპტიმალური სქემებისა და რეჟიმების შემუშავება.

შესავალი

მეორე მსოფლიო ომის შემდგომ განვლილი თითქმის 80-წლიანი პერიოდი სოციალურ, ეკონომიკურ, პოლიტიკურ და ეკოლოგიურ პრობლემატიკაში მოღვაწე მკვლევარებისა და ექსპერტებისათვის უპრეცედენტოდ ფართო ასპარეზს წარმოადგენს. გასული საუკუნის 1950-ანი წლებიდან დღემდე აქტიურად მიმდინარეობს ამ პერიოდის მრავალმხრივი გაცნობიერება და ანალიზი, რომელიც რეგულარულად ივსება დაგეგმილი და სპონტანური მოვლენებითა და პროცესებით, ახლებური ხედვებითა და შეფასებებით, განვითარების მრავალრიცხოვანი პროგნოზებითა და სცენარებით, ახალი საარქივო მასალებით.

საბაზრო ეკონომიკის სისტემური კრიზისი, ნეონდუსტრიული ეპოქის თავისებურებები, განვითარების „წყვეტადი“ ხასიათი, ადამიანთა და სახელმწიფოთა ურთიერთობებში დაუფარავი

პრაგმატიზმის დამკვიდრება ცალკე აღებული ადამიანისა და საზოგადოებრივ ცნობიერებას, სიახლეებთან უალტერნატივო ადაპტაციის უნარს ურთულეს გამოცდას უწყობენ, აყალიბებენ მოქმედებებისა და პრაქტიკული საქმიანობის წინანდელთან შედარებით გაცილებით აჩქარებულ და თვისობრივად განსხვავებულ რეჟიმებსა და პირობებს, გლობალური განვითარების ახალ პარადიგმას (თალაკვაძე, 2020:24).

ძირითადი ნაწილი

2019-2021 წლებში და გარკვეული ხარისხით დღესაც (თუმცა „მიღევად“ რეჟიმში), მსოფლიოს ყურადღება კონცენტრირებულია პანდემია კოვიდ-19-ის და მისი შედეგების თემაზე, რომელიც, როგორც ჩანს ერთ-ერთი მორიგი (და არა ყველაზე მწვავე) ეპიდემიაა კაცობრიობის დაკვირვებად ისტორიაში. მიუხედავად მისი გლობალურ რეალიებზე, მსოფლიოს უკლებლივ ყველა ქვეყნისა და 8 მილიარდს მიღწეული მოსახლეობის აბსოლუტური უმრავლესობაზე უპრეცედენტო ნეგატიური გავლენისა, რჩება შთაბეჭდილება და გონიერი ეჭვი, რომ სხვადასხვა მიზეზის გამო, მოხდა ამ თემის ჰიპერბოლიზაცია გაცილებით უფრო მნიშვნელოვანი გლობალური პროცესების და მოვლენების შენიღბვის მიზნით.

რა პროცესებზეა საუბარი?

- საბაზრო სისტემის უპრეცედენტო კრიზისი და სავარაუდოდ, მისი არსებობის დასკვნით ფაზაში შესვლა.

- დერივატივების და სახელმწიფოთა ურთიერთვალდებულებების მოცულობის გლობალურ მშპ-თან შედარებით თითქმის 2,5-ჯერადი ზრდა.

- შეუქცევადი ეკოლოგიური და კლიმატური პროცესები.

- გლობალურ მშპ-ში რეალური წარმოებისა და მომსახურების სფეროების თანაფარდობის კრიტიკულ ზღვართან სწრაფვის ტენდენცია.

- მთავარი საერთაშორისო სტრუქტურების უუნარობა ძირითად მასშტაბურ პროცესებზე გავლენის მოხდენისა.

- ახალი, მძლავრი ტრანსნაციონალური კონგლომერატების გაჩენა, გაძლიერება და გლობალური განვითარების ტენდენციების ფორმირებაზე მათი მხრიდან არსებითი გავლენის მოხდენა (FAGMA, IC&V, ისტორიულად ჩამოყალიბებული საფინანსო-ინდუსტრიული კლანების გაერთიანებები და სხვ.).

- დაუფარავი პრაგმატიზმის და მხოლოდ მოგებაზე ორიენტირებული მსოფლხედვის უალტერნატივო გაბატონება.

- „განვითარების პარადოქსის“ გამოვლენა ცხოვრების უმეტეს სფეროებში (ხელოვნური ინტელექტი, ინფორმაციული ტექნოლოგიები, ნანო-ტექნოლოგიები და სხვ.).

- მსოფლიოს მოსახლეობის „ბიოლოგიურ პოპულაციად“ ტრანსფორმაციის პროცესის საწყისი სტადიის ფორმირება.

- ადამიანის უფლებათა და თავისუფლებათა კლასიკური სისტემების საწინააღმდეგო შინაარსის მქონე „მართვადი ადამიანის“ თეორიების მომძლავრება და ა.შ (თალაკვაძე, 2022; ჭითანავა, 2018:68).

ძალზე საყურადღებოა ტენდენციებიც, რომლითაც ხასიათდება სტრატეგიულად და არსობრივად დიამეტრულად საწინააღმდეგო აქტორების (მაგალითად, ჩინეთი და ტრანსნაციონალური კორპორაციები გამოდგება) ერთობლივ და ერთმანეთის მსგავსი სამოქმედო გეგმები. ვგულისხმობთ გავლენების რესურსების თემას და მის ინტენსიურ განვითარებას.

განსაკუთრებული პროცესები განვითარდა XX საუკუნის მეორე ნახევარსა და XXI საუკუნის პირველ ოცწლეულში: მეოთხე ინდუსტრიულმა რევოლუციამ თვისობრივად ახალი ბიძგი მისცა გლობალურ ტექნოლოგიურ პროგრესს.

გაჩნდა სრულიად რეალური შესაძლებლობები ადამიანთა საცხოვრებელ პირობებზე არა მხოლოდ სამხედრო-პოლიტიკური და ეკონომიკური ბერკეტებით, არამედ ინტელექტუალური რესურსების გამოყენებით შექმნილი მაღალი ტექნოლოგიებით ზემოქმედებისა. უფრო მეტიც: დღევანდელმა ტექნოლოგიურმა მიღწევებმა ადამიანთა ქცევის

ალგორითმების ჩამოყალიბებაზე გავლენის მოხდენის და მისი გარკვეული ინტერესების რეალიზაციას დაქვემდებარებულ ჩარჩოებში მოქცევის რეალური შესაძლებლობაც გააჩინა.

განვითარების მიმდინარე ეტაპზე, რომელსაც „პოსტინდუსტრიულ“ ეტაპს უწოდებენ (თუმცა ის, ჩვენი აზრით, უფრო „ნეოინდუსტრიული“ შინაარსის მატარებელია), სულ უფრო მძლავრად და საშიში აგრესიულობით მიდის მუშაობა ადამიანთა სურვილების და მისწრაფებების ფორმირებაზე „გარედან“ გავლენის მოხდენაზე.

ასეთი პარადიგმა კი, მომავალში მისი რეალიზაციის შემთხვევაში, მაღალი ალბათობით, კარდინალურად შეცვლის კაცობრიობის განვითარების ვექტორს, რომელმაც მკაფიოდ გამოხატული ანიზოტროპიული ხასიათი უკვე მიიღო, რაც ახალი კონფლიქტების, სეგრეგაციის, დემოკრატიული ინსტიტუტების კრახის მიზეზი შეიძლება აღმოჩნდეს.

ამ პირობებში განსაკუთრებული ყურადღება და ძალისხმევაა საჭირო ყოველი ქვეყნისათვის მხოლოდ მისთვის გამოსადეგი განვითარების მაქსიმალურად კონკრეტიზირებულ მოქმედებათა პროგრამის ჩამოყალიბებასა და რეალიზაციისათვის (თალაკვაძე, 2021:34; ჭითანავა, 2018:81).

ასეთი პროგრამების საკვანძოსაკითხია ქვეყნის განვითარების პრიორიტეტების განსაზღვრა და მათი რეალიზაციის უზრუნველყოფელი ინტეგრალური რესურსების მართვისა და გამოყენების ოპტიმალური სქემებისა და რეჟიმების შემუშავება.

დღეს მსოფლიოში 253 ქვეყანაა, მათ შორის გაეროს წევრია 198, ნაწილობრივ აღიარებული - 32, არ არაღიარებული - 23. ყოველი მათგანისათვის, განურჩევლად მოსახლეობის რაოდენობის, ტერიტორიის, ეკონომიკური და სოციალური განვითარების დონის, პოლიტიკური წყობის - ძირითად პრიორიტეტებს ქვეყნისა და მისი მოსახლეობის უსაფრთხოებისა და განვითარების უზრუნველყოფა წარმოადგენს.

წარმატებას ის ქვეყნები მიაღწევენ, რომლებიც შეძლებენ თავისი მიზნებისა და

სურვილების და საკუთარ შესაძლებლობათა და უნარების დაბალანსებას, ანუ მდგრადი განვითარებისათვის პირობების ჩამოყალიბებას, რაც ბევრად არის დამოკიდებულია მათი ინტეგრალური რესურსების სტრუქტურასა და მახასიათებლებზე.

როგორი ვითარებაა ჩამოყალიბებული ამ მხრივ საქართველოში?

2022 წელს მიღწეული ძირითადი ეკონომიკური მაჩვენებლების მკაფიოდ გამოხატული გაუმჯობესების მიუხედავად და პანდემიისა და რუსეთ-უკრაინის ომის თემისგან დისტანცირების შემთხვევაშიც, შეგვიძლია დავასკვნათ, რომ საქართველოში არსებული მდგომარეობას სტაბილურს ვერ ვუწოდებთ.

ჩინეთის, რუსეთ-აზერბაიჯან-სომხეთის, ყაზახეთისა და თურქმენეთის მიერ განხორციელებული მოქმედებებით, 2015-2020 წლებში საქართველომ არა მხოლოდ დაკარგა (იმედია, დროებით) სატრანსპორტო დერეფნის და ენერგეტიკული ჰაბის ფუნქცია, რაც თავისთავად მის გეოპოლიტიკურ და გეოსტრატეგიულ რესურსებს ძალზე ამცირებს, არამედ მისმა საინვესტიციო მიმზიდველობამაც სერიოზული დანაკლისი განიცადა (იხ. ცხრ. 1).

ცხრილი 1

საქართველოში განხორციელებული პირდაპირი უცხოური ინვესტიციები (მლნ. აშშ დოლარი)

წელი	სულ	წელი	სულ
1996	3,8	2009	666,8
1997	242,6	2010	865,6
1998	265,3	2011	1 134,0
1999	82,2	2012	1 048,2
2000	131,2	2013	1 039,2
2001	109,8	2014	1 837,0
2002	160,2	2015	1 728,8
2003	334,6	2016	1 654,0
2004	492,3	2017	1 990,5
2005	452,8	2018	1 351,5
2006	1 171,2	2019	1 352,2
2007	1 764,7	2020	589,8
2008	1 575,2	2021	1 241,8

წყარო: სტატისტიკის ეროვნული სამსახური

როგორც მოყვანილი ცხრილიდან ჩანს, საქართველო აღმოჩნდა ერთგვარ გეოპოლიტიკურ ჩიხში, რასაც შეეძლო გამოეწვია მისი ზოგადი განვითარების ჩიხშიც შესვლა. 2022 წლის ზაფხულიდან ვითარება საქართველოსთვის სასიკეთოდ იცვლება. ამ დროს გადამწყვეტ მნიშვნელობას იძენს ხელისუფლების არატრივიალური, ოპერატიული და ქმედითი ნაბიჯები ინტეგრალური რესურსების მართვის სრულყოფისა და, განსაკუთრებით, საკუთარი გოსტრატეგიული რესურსების ეფექტიანად, ქვეყნისა და მისი მოსახლეობის ინტერესების შესაბამისად მათ გამოყენებასთან დაკავშირებით.

ამავე დროს - არსებული მდგომარეობიდან მკვეთრი შემობრუნება სამრეწველო დარგების აღორძინებისა და საექსპორტო პროდუქციის სტრუქტურის გამრავალფეროვნებისკენ და, რაც მთავარია, მისი მოცულობის არსებითი ზრდის მიღწევით გვესახება (თალაკვაძე, 2021).

ეს ამოცანა სავსებით რეალიზებადია, მაგრამ არა მხოლოდ ცალკეული დარგებისა და ეკონომიკური მიმართულებების განვითარების პროგრამების შემუშავების გზით, არამედ ქვეყნის პოლიტიკური, ეკონომიკური და სოციალური განვითარების სრულყოფილი და თანამედროვე გლობალური პროცესების გამათვალისწინებელი კონცეფციისა და სამოქმედო პროგრამის ჩამოყალიბებისა და ეტაპობრივი რეალიზაციის საფუძველზე (ჭითანავა, 2018:23).

კიდევ ერთხელ გვსურს გავიმეოროთ, რომ დამაიმედებელი ტენდენციები, განსაკუთრებით მიმდინარე წლის ძირითადი ეკონომიკური პარამეტრების გათვალისწინებით, სახეზეა. მთავრობამ მიაღწია კრიტიკული მდგომარეობიდან გამოსვლის გზებს. ამჟამად მთავარია ამ პროცესის მდგრადობის შენარჩუნება, გაძლიერება და ახალი ინიციატივებითა და რეალური ეკონომიკური მიღწევებით მისი გამაგრება. ამის რამდენიმე საშუალება არსებობს.

საქართველოს შეუძლია ტრანსფორმირდეს უპრეცედენტო ინოვაციურ პოლიგონად, პირდაპირი მსხვილი ინვესტიციების,

პრინციპულად ახალი ეკონომიკური რეჟიმებისა და საერთაშორისო და სუვერენული გარანტიებით უზრუნველყოფილი პროექტების კომპლექსური პროგრამების შემუშავებისა და რეალიზაციის სივრცედ, ანუ საქართველოს ინტეგრალური რესურსების ნეოინდუსტრიული პარადიგმის ადექვატურ სადემონსტრაციო და სარეალიზაციო სახელმწიფოდ (თალაკვაძე, 2020; თალაკვაძე, 2022).

სახელმწიფოებრივი დამოუკიდებლობის აღდგენიდან განვლილი პერიოდი, განსაკუთრებით კი 1991-2012 წლები, შეიძლება შეფასდეს მაღალი ეროვნული პოტენციალის არასაკმარისად გამოყენების ხანად, რამაც ქვეყნის ეკონომიკის დეგრადაცია, საკუთარი ტერიტორიის მნიშვნელოვანი ნაწილის დროებითი დაკარგვა, მოსახლეობის თითქმის მესამედით შემცირება გამოიწვია.

აღნიშნულ პერიოდში საქართველოში განადგურდა მრავალი სამრეწველო ობიექტი და დარგი, ფაქტობრივად შეწყდა ადგილობრივი სანედლეულო ბაზის შესწავლა და კომპლექსური ათვისება, არარაციონალურად გამოიყენებოდა საექსპორტო პოტენციალი, არასისტემური ხასიათი მიიღო უახლესი ტექნოლოგიების დანერგვამ. ბოლო ათწლეულში მდგომარეობის გაუმჯობესების მიუხედავად (შეწყდა მოსახლეობასა და ბიზნესზე უსამართლო და ძალადობრივი ზემოქმედება, აღმავალი ხასიათი მიიღო ევროკავშირთან და რიგ საკვანძო ქვეყნებთან, პირველ ყოვლისა ამერიკის შეერთებულ შტატებთან ურთიერთობებმა), ქვეყანას ჯერ კიდევ არ გააჩნია საკუთარ რესურსულ პოტენციალზე დაფუძნებული კომპლექსური სამოქმედო პროგრამა, რომელიც უზრუნველყოფდა ეკონომიკის მდგრად განვითარებას, უმთავრესი ეკონომიკური პარამეტრების სასურველი სამიზნე მაჩვენებლების ჩამოყალიბებას, ევროკავშირთან ინტეგრაციის გაღრმავებას, მოსახლეობის სოციალური მდგომარეობის გაუმჯობესებას (Reinert, 2017:16).

განვითარების ასეთი პროგრამის

შემუშავებისა და წარმატებით განხორციელებისათვის აუცილებლად მიგვაჩნია ქვეყნის ინტეგრალური რესურსული პოტენციალის (ბუნებრივი, ადამიანური, კომუნიკაციური, საინფორმაციო, ისტორიულ-კულტურული, საინვესტიციო, გეოსტრატეგიული და სხვ.) ოპტიმალური გამოყენება (თალაკვაძე, 2021; თალაკვაძე, 2022).

აღსანიშნავია, რომ ამ მიმართულებით მნიშვნელოვანი კვლევები მიმდინარეობს საქართველოს ტექნიკურ უნივერსიტეტში, კერძოდ ი. ჟორდანიას სახელობის საქართველოს საწარმოო ძალების და ბუნებრივი რესურსების შემსწავლელ ცენტრში, რამაც თავისი ასახვა ჰპოვა აღნიშნული ცენტრის მიერ მომზადებულ კაპიტალურ ნაშრომებში, მათ შორის ორტომეულში - „საქართველოს ბუნებრივი

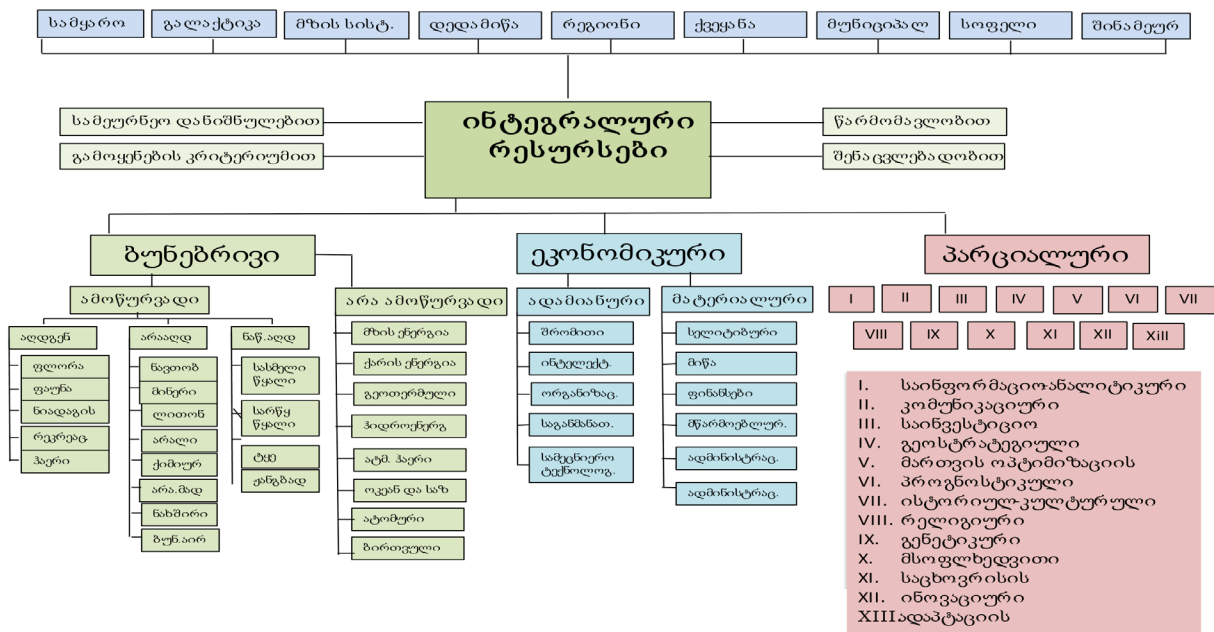
რესურსები“ (2015 წ.) და შემუშავების დასკვნით ეტაპზე მყოფ კრებულში „საქართველოს რესურსები: გამოწვევები, პერსპექტივები“.

საქართველოში შექმნილმა მდგომარეობამ მკაფიოდ გამოკვეთა მნიშვნელოვანი ამოცანა - საქართველოს ინტეგრალური რესურსული პოტენციალის დაზუსტება და ანალიზი, რაც საფუძვლად დაედება მისი მაღალეფექტიანი გამოყენებისა და მართვის სრულყოფილი სისტემის შექმნას.

საქართველოს ინტეგრალურ რესურსებთან დაკავშირებულია 2022-2012 წლებში გამოქვეყნებული და სხვადასხვა ადგილობრივ და საერთაშორისო ფორუმებზე წარმოდგენილი ნაშრომები და პრეზენტაციებიც. თუმცა, ალბათ მიზანშეწონილია კიდევ ერთხელ გადავხედოთ ინტეგრალური რესურსების სტრუქტურას (იხ. ნახ.1):

ნახაზი 1

ინტეგრალური რესურსების სტრუქტურა

გასათვალისწინებელია ისიც, რომ ეკონომიკური ავანტურიზმის, ალოგიკური და საშიში სამხედრო მოქმედებებისა და უპასუხისმგებლო პოლიტიკური შანტაჟის ნაზავმა, რითაც მიმდინარე ისტორიული

ეტაპი გამოირჩევა, შესაძლოა გადაულახავი ჯებირები შექმნას ბუნებრივად ჩამოყალიბებულ გლობალური პრიორიტეტული პრობლემების გადაჭრისას (თალაკვაძე, 2022).

დასკვნა

საქართველო საბოლოოდ და სრულად უნდა ჩამოსცილდეს საკუთარი ეკონომიკური, სოციალური და პოლიტიკური პრიორიტეტების დაფიქსირებასთან დაკავშირებული იმპულსური მოქმედებების სივრცეს და გადაინაცვლოს მკაფიო ორიენტაციებისა და შედეგიანი, არაორაზროვანი მოქმედებების სივრცეში.

ხელშესახები საყოველთაო აღიარების პოტენციალის მქონე პოზიტიური შედეგების მიღწევა, სადღესოდ ჩამოყალიბებული რეალობის გათვალისწინებით, საქართველოს შეუძლია შემდეგი სფეროებში და შემდეგი რესურსების ბაზაზე:

პირველი: გეოსტრატეგიული რესურსი, რომლის ძირითადი მდგენელია პოლიტიკურად ნაკლებ პრობლემური და ეკონომიკურად მაღალ რენტაბელური კომუნიკატორის (და არა „დერეფნის“ და „ხიდის“) ფუნქციის დაუფლება, შესრულება და განვითარება.

მეორე: პოლიტიკური და ეკონომიკური სტაბილურობისა და საერთაშორისო სტანდარტების შესაბამისი სამართლებრივი გარანტიების რესურსებისა და ნების მქონე ქვეყნად აღიარება, რაც მსხვილი პირდაპირი უცხოური ინვესტიციების მოპოვების უმთავრესი ფაქტორია, რის გარეშეც პრაქტიკულად გამორიცხულია ქვეყნის მდგრადი განვითარებისა და მისი მოსახლეობის ცხოვრების ხარისხის ამაღლება.

მესამე: „ნეონდუსტრიული“ ეპოქის, რომლის საწყისს ეტაპზე ვიმყოფებით, გამოწვევების გადამწყვეტი წინმსწრები ინიციატივებისა და მაღალ ეფექტიანი პროექტების ოპერატიული შემუშავება და რეალიზება (ინტეგრალური რესურსების პოტენციალის სრულფასოვანი გამოყენება, ქვეყნის საპროექტო მართვის სისტემის შემუშავება და ამოქმედება, ენერგეტიკული, სასურსათო, ეკოლოგიური და სხვა გლობალური და რეგიონული მასშტაბის პრობლემათა გადაწყვეტაში მონაწილეობა.

დაბოლოს: „განვითარების უნივერსალური პროცესის“ დამკვიდრებასთან ერთდროულად,

სულ უფრო და უფრო მკაფიოდ იკვეთება კიდევ ერთი მნიშვნელოვანი რეგიონის - „ჩრდილო-დასავლეთი აზიის“ რეგიონის კონტურები. რუსეთთან და ცენტრალური აზიის ქვეყნებთან დაკავშირებული პროცესების გათვალისწინებით, მაღალია იმის ალბათობა, რომ ეს რეგიონი ტრანსფორმირდეს მრავალი საერთაშორისო შინაარსისა და ფუნქციის შემცველი მოვლენისა და პროცესის კონცენტრაციის ცენტრად. რაც შეეხება „ჩრდილო-დასავლეთი აზიის“ რეგიონს, მრავალი პოლიტიკური და ეკონომიკური ფაქტორი მეტყველებს იმ მოსაზრების სასარგებლოდ, რომ ასეთი ცენტრის განთავსების ლოკაცია საქართველოს დედაქალაქი იქნას მიჩნეული.

ლიტერატურა:

1. თალაკვაძე გ., (2020). 30 წელი. საქართველოს სახელმწიფოებრივი დამოუკიდებლობის აღდგენის მეოთხე ათწლეულის ზღურბლზე. თბილისი, „ნეკერი“;
2. ჟორდანიას ი., და სხვ. (2015) საქართველოს ბუნებრივი რესურსები. I-II ტ. თბილისი, „მეცნიერება“;
3. თალაკვაძე გ., (2021) ინტეგრალური რესურსების მართვის ოპტიმიზაცია -მდგრადი განვითარების საფუძველი. საერთაშორისო სამეცნიერო-პრაქტიკული კონფერენციის „საქართველოს ბუნებრივი რესურსები და საწარმოო ძალების მდგრადი განვითარები პერსპექტივები“ შრომების კრებული. თბილისი, საქართველოს ტექნიკური უნივერსიტეტი;
4. თალაკვაძე გ., (2021) ინტეგრალური რესურსების კლასიფიკაციის საკითხისათვის. ბიზნეს-ინჟინერინგი. N3-4, გვ. 107-111;
5. თალაკვაძე გ., საქართველოს მდგრადი განვითარების პრიორიტეტები და რესურსები. პრეზენტაცია, საქართველოს ტექნიკური უნივერსიტეტის ნიკო მუსხელიშვილის სახ. გამოთვლითი მათემატიკის ინსტიტუტის

სამეცნიერო საბჭოს გაფართოებული სხდომა (18.04.2022);

6. ჭითანავა ნ., (2021) გლობალური გამოწვევები ერთპოლუსიან მსოფლიოში. თბილისი, „ივერიონი“;

7. ჭითანავა ნ., (2018) საქართველოს ეკონომიკის გამოწვევები და სტრატეგია., თბილისი, „ივერიონი“;

8. Reinert E., (2017) How rich countries got rich and Why poor countries stay poor. Consiable, London.

NEOINDUSTRIAL PARADIGM OF RESOURCE POTENTIAL

Givi Talakvadze

Head of the Applied Analytics and Prognostics Center of the Technical University of Georgia, Head of the Department of the I.Jordania Center for Studying of Productive Forces and Natural Resources of Georgia, givitala@yahoo.com

Giorgi Talakvadze

Director of the JSC “Georesource”
gtala@mail.ru

KEYWORDS: *Neoindustrial stage of development; Integral Resources; Accelerated modes of progress; Orientation algorithms; Acute stage of relations.*

J.E.L. classification: A1, Q2, Q3 DOI: <https://doi.org/10.52244/ep.2022.24.10>

For citation: Talakvadze Givi, Talakvadze Giorgi, (2022) Neoindustrial paradigm of resource potential (in Georgian). Economic Profile, Vol. 17, 2(24), p. 66–73. DOI: <https://doi.org/10.52244/ep.2022.24.10>

Summary

The systemic crisis of the capitalist mode of production and the rigid market economy, the features of the neo-industrial era are creating much accelerated and qualitatively different modes and conditions of actions and practical activities compared to the

previous ones, a new paradigm of global development. Only at the turn of the 20th and 21st centuries does it begin to be recognized that the present and future of humanity depends not only on the possession of integral resources, but primarily on their rational use and the effectiveness of optimal management systems. Quite real opportunities have emerged to influence people’s living conditions not only with military-political and economic levers, but also with high technologies created using intellectual resources. Moreover: today’s technological achievements have created a real possibility of influencing the formation of algorithms of human behavior and bringing it into the framework subordinate to the realization of certain interests. At the current stage of development, which is called the “post-industrial” stage, the work on influencing the formation of people’s desires and aspirations from the “outside” is going on more and more powerfully and with dangerous aggressiveness. In these circumstances, special attention and efforts are required for each country to formulate and implement the most concrete development action program useful only for it. The key issue of such programs is to determine the development priorities of the country and to develop optimal schemes and modes of management and use of integral resources ensuring their realization. Georgia can be transformed into an unprecedented innovative training ground, a space for the development and realization of complex programs of direct large investments, fundamentally new economic regimes and projects secured by international and sovereign guarantees, i.e., an adequate demonstration and realization state of the neo-industrial paradigm of integral resources of Georgia.

Special processes developed in the second half of the 20th century and the first twenty years of the 21st century: the fourth industrial revolution gave a qualitatively new impetus to global technological progress, completely real opportunities emerged to influence people’s living conditions not only with military-political and economic levers, but also with high technologies created using intellectual resources.